

Oświadczenie złożone przez senatora Macieja Klimę na 76. posiedzeniu Senatu w dniu 12 czerwca 2015 r.

Oświadczenie skierowane do prezes Rady Ministrów Ewy Kopacz

Szanowna Paniu Premier!

Podstawą bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej powinny być nowoczesne siły zbrojne wyposażone w nowoczesny sprzęt wojskowy, który powinien być produkowany przez krajowy przemysł zbrojeniowy gwarantujący dostarczenie sprzętu wojskowego zarówno w czasie pokoju, jak i wojny. Przemysł zbrojeniowy wymaga szczególnej troski każdego rządu Rzeczypospolitej Polskiej. Produkowany sprzęt powinien być podstawą wyposażenia Sił Zbrojnych RP, powinien być nowoczesny i konkurencyjny. Obronność jest najważniejszym czynnikiem budującym pozycję silnego państwa. Wielomiliardowe wydatki na cele związane z modernizacją są łąkowym kąskiem dla wielu międzynarodowych koncernów zbrojeniowych. Jednocześnie obserwujemy wzrost zainteresowania ze strony lobbystów, tzw. niezależnych mediów, specjalistów od reklamy i komunikacji. Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej powinny być przygotowane na wybór najlepszej oferty zbrojeniowej, ale należy również pamiętać o narodowych interesach gospodarczo-finansowych. Procesy modernizacyjne powinny być właściwie kontrolowane przez odpowiednio przygotowane merytorycznie instytucje oraz służby będące pod kontrolą parlamentu.

Zwracam się do Pani Premier z prośbą o wyczerpujące odpowiedzi na następujące pytania.

1. Ilu lobbystów, ile kancelarii prawnych i innych instytucji zainteresowanych sprzedażą sprzętu lub uczestnictwem w przetargach na sprzęt wojskowy zarejestrowało swoją działalność na terenie Rzeczypospolitej Polskiej?

Ilu lobbystów posiada obywatelstwo polskie, a ilu obce?

Ilu lobbystów pracowało lub służyło w SZ Rzeczypospolitej Polskiej?

Czy występowały lub występują próby lobbingu przez polityków, przedstawicieli obcych rządów i parlamentów?

Czy były próby lobbingu, jeśli chodzi o uzbrojenie wojskowe, przez polityków krajowych, ewentualnie urzędników rządowych?

2. Jakie koszty poniósł budżet Rzeczypospolitej Polskiej (w milionach złotych) w związku z zakupami sprzętu wojskowego, dokonywaniem serwisowania sprzętu wojskowego oraz kupowaniem części zamiennych i innych usług w firmach Federacji Rosyjskiej w latach 2008–2014?

3. Czy przewiduje się realizację zakupów sprzętu wojskowego, części zamiennych w zakładach przemysłu zbrojeniowego Federacji Rosyjskiej podczas realizacji planu modernizacji technicznej Sił Zbrojnych w latach 2013–2022?

4. Jaką ilość sprzętu wojskowego dla SZ RP (w milionach złotych) zakupiono w latach 2008–2013 na podstawie umów związanych z offsetem?

Jaką ilość sprzętu wojskowego pozyskano od dostawców krajowych, a jaką poza granicami RP?

Czy zakupy były oprotestowane w ETS?

Czy podczas zakupu sprzętu wojskowego korzystano z art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu UE?

Jaka liczba polskich firm jest posiadaczem tzw. kodu dostawcy dla NATO – NCAGE 0226H?

W jakim zakresie SZ RP korzystały w latach 2008–2014 z pomocy NSPA (Agencja Wsparcia NATO)?

5. Jak przebiega czy przebiegała standaryzacja uzbrojenia, amunicji, jeśli chodzi o NATO, w latach 2008–2014? Kwestia standaryzacji jest traktowana przez planistów NATO jako jeden z najważniejszych problemów w procesie poprawy zdolności interoperacyjnych NATO.

6. Jak przebiegała standaryzacja doktryn, taktyk, logistyki, procedur oraz prac badawczo-rozwojowych i Natowskiego Systemu Kodyfikacyjnego NCS w SZ RP w latach 2008–2014?

7. Czy zalecenia Europejskiej Agencji Obrony (EDA) dotyczące kryteriów związanych z wydatkami (wydatkami inwestycyjnymi, wydatkami na badania i rozwój, wydatkami na nowe technologie) były realizowane podczas planowania budżetu MON w latach 2008–2014?

8. Czy nie należy w trybie pilnym rozważyć zmiany dyslokacji Sił Powietrznych RP znajdujących się w bazach lotnictwa taktycznego (Malbork, Mińsk Mazowiecki), które są zagrożone atakiem kierowanych i niekierowanych pocisków raketowych z Federacji Rosyjskiej oraz Białorusi? Bazy zlokalizowane są do

150 km od granicy z Federacją Rosyjską oraz Białorusią.

Jakie środki finansowe zostały przeznaczone na rozwój, modernizację i wyposażenie wymienionych baz w latach 2008–2014?

9. Czy w latach 2009–2012 rząd RFN proponował RP sprzedaż 12 baterii Patriot PAC-2, PAC-3 za sumę około 1 miliarda euro? Jakie były powody rezygnacji z tej propozycji?

Czy rząd RP rozważa udział w pracach nad nowym typem czołgu Leopard 3 we współpracy z RFN i Francją?

Z wyrazami szacunku i poważania

Maciej Klima